

Baptismi, & Sacramentum Eucharistiæ intercedit hæc est, quod illud quidem hominem filium iræ, & perditionis supponit, hoc vero Christianum jam justificatum desideret, juxta Apostoli verba: *Probet autem seipsum homo* &c. unde sequitur, Baptismum necessarium necessitate medii, Eucharistiæ vero necessitate præcepti.

CAPUT TERTIUM.

De Baptismo parvulorum adversus Anabaptistas.

§. XIV. **E**X illa, quam comprobavimus summa Baptismi necessitate, sequitur, nec parvulos recens natos arcendos esse a Baptismo, eo vel maxime quia in tam tenera ætate pluribus periculis obnoxios, contingere posset sine Baptismi Sacramento ex hac vita migrare, & in æternum, in pœnam originalis culpæ, intuitiva Dei visione privari, ac perire; quam enim felicitatem habere posset imago Dei, seclusa a visione veri Dei, in qua visione consistit omne verum, & incommutabile bonum? hinc ex Apostolica Traditione infantes, Baptismi suscipiendi capaces semper judicavit Ecclesia, & salutari lavacro illos regenerare festinavit. Non defuerunt tamen, jam a quinto Ecclesiæ sæculo, qui parvulorum Baptismum improbant; omnium vero hæreticorum audaciam, & impietatem XVI. Ecclesiæ sæculo superasse Anabaptistas, historici omnes consentiunt. Sic dicti sunt, quia nulla habita ratione Baptismi in infantia recepti, denuo adultos trigésimo ætatis anno baptizabant. Eidem hæresi nomen dedit *Michael Servetus*, qui in fine Libri de regeneratione scribit: *Puerorum Baptisma esse horrendam abominationem, Spiritus Sancti extinctionem, Regni Christi conculcationem* &c. Serveto adhaerent Sociniani, qui apud Transilvanos anno 1567. duos Libros ediderunt contra Trinitatem, & Incarnationem, ad quorum calcem 39. argumenta contra paedobaptismum subjunxerunt, ex quibus argumentis Socinianorum singularem dissertationem suam adornavit, vir cateroquin eruditus, *Antonius Wandalius*.